

16. март 2014.

Мало ко зна, нарочито припадници млађе генерације, да чувена композиција „Мито, бекријо“ није стара врањска песма, коју је сјајном интерпретацијом од заборава отргла Василија Радојчић. Нумеру, која је постала заштини знак певачице крхке грађе, али моћног гласа и невероватне енергије, написао је и компоновао Радослав Граић далеке 1968. Године, наводе Вечерње новости. И то баш за Василију, не слутећи да је створио право ремек-дело у народној музици.

- Песму сам наменски урадио за фестивал „Распевана јесен“ - прича за „Новости“ Граић.
- Мој колега и организатор манифестације предложио ми је да компонујем нешто у духу нове врањске песме. Размишљао сам неколико дана, онда су ме повукли Бора Станковић, Коштана и приче из старог Врања. Написао сам текст, једне ноћи сам узео хармонику и после неколико сати песма је била готова. Пишући „Мито, бекријо“ мислио сам на Василију Радојчић, јер сам знао да ће она најбоље да је донесе. И нисам се преварио.

Василија је прихватила песму, али је није отпевала на фестивалу, јер је имала

саобраћајни удес. Организатори су инсистирали да Граић уступи песму неком другом певачу, али га нису убедили.

- Чекао сам Василију, која је годину дана касније на „Београдском сабору“ у Дому синдиката отпевала „Мито, бекријо“ и добила главну награду - сећа се Граић и додаје да су многи били изненађени када су сазнали да је родом из Мркоњић Града:

-Сви се зачуде када им кажем да сам родом из Босне, да немам никакве везе са Врањем и да сам тамо био само три пута у животу. Једноставно ме понела музика старог Врања, те приче о Миткету и дерту и тако је настала песма.